

شئەلەرنىڭ (ئاشۇرا كۈنى) مۇھەررەمنىڭ 10-كۈنىدە

ئىشلەيدىغان ئازغۇن-بىدئەت قىلمىشلىرى

[ئۇيغۇرچە]

ما يفعلہ الشيعة في عاشوراء بدعة وضلالة

[باللغة الأويغورية]

المفتي: شەيخ مۇھەممەد سالىھ ئەلمۇنەججىد

المفتي: الشەيخ محمد صالح المنجد

تەرجىمە قىلغۇچى: سەيپىددىن ئەبۇ ئابدۇلئەزىز

المترجم: سيف الدين أبو عبد العزيز

تەكشۈرۈپ بىكىتكۈچى: ن. تەمكىنى

المراجعة: ن. تمكيني

ريباد شەھرى رەبۋە رايونى دىن تەشۋىقات

ھەمكارلىق مەركىزى

المكتب التعاوني للدعوة وتوعية الجاليات بالربوة

بمدينة الرياض

1429 - 2008

islamhouse.com

شىئەلەرنىڭ (ئاشۇرا كۈنى) مۇھەررەمنىڭ 10-كۈنىدە

ئىشلەيدىغان ئازغۇن-بىدئەت قىلمىشلىرى

101268 - نومۇرلۇق سوئال

سوئال:

مەن ياشاۋاتقان دۆلەتتە نۇرغۇنلىغان شىئەلەر ياشايدۇ، ئۇلار (ئاشۇرا) مۇھەررەمنىڭ 9- ۋە 10-كۈنلىرى ئۆزلىرىنىڭ ئىمام ھۈسەيىننى ياخشى كۆرىدىغانلىقىنى ئىپادىلەپ كۆينەكنىڭ ياقىسىنى يىرتىپ مەيدىلىرىگە ئۇرۇپ ھەرخىل دىن ۋە ئەقىلمۇ قوبۇل قىلمايدىغان ئىشلارنى قىلىدۇ. ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ بۇ ئىشىنى ياقۇپ ئەلەيھىسسالام يۈسۈپ ئەلەيھىسسالامدىن ئايرىلىپ قالغاندا بىئارام بولۇپ شۇنداق قىلغان دەپ قارايدۇ، ئۆزلىرىنى ئۇرۇپ ماتەم قىلىدۇ، ئۇلارنىڭ بۇ ئىشلىرى توغرىمۇ؟.

جاۋاب:

بارلىق گۈزەل ماختاشلار ئالەملەرنىڭ پەرۋەردىگارى بولغان ئاللاھقا خاستۇر. شىئەلەرنىڭ (ئاشۇرا) مۇھەررەمنىڭ 10-كۈنى مەيدىلىرىگە ئۇرۇپ، يۈزىگە كاپچاتلاپ، دوللىرىغا زەنجىر بىلەن ئۇرۇپ، باشلىرىنى قىلىچ-پىچاق بىلەن يىرىپ قان ئېقىتىش قاتارلىق ئىشلىرى ئىسلام دىنىدا ھېچقانداق ئاساسى بولمىغان ۋە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام چەكلىگەن مۇنكەر ئىشلاردىن بولۇپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھايات ۋاقتىدا ئۆزىنىڭ يېقىن تۇغقانلىرى، كاتتا ساھابىلار، داڭلىق باتۇرلاردىن ھەمزە ئىبنى ئابدۇل مۇتەلىب، زەيد ئىبنى ھارىس، جەپەر ئىبنى ئەبۇ تالىپ، ئابدۇللاھ ئىبنى رەۋاھە قاتارلىق كىشىلەر دۇنيادىن كەتكەن بولسىمۇ شىئەلەر قىلغاندەك

ئىشلارنى قىلىپ باقمىغان ۋە ھېچ كىشىنىمۇ بۇنداق قىلىشقا بۇيرۇمىغان. ئەگەر شىيئەلەرنىڭ قىلغان ئىشلىرى دىندا ئاساسى بار ياخشى ئىشلاردىن بولغان بولسا بۇنى بىزدىن بۇرۇن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ۋە ساھابىلار قىلغان بولاتتى، ئۇلار بىز ئۈچۈن نېمە دېگەن ياخشى ئۆلگە ھە!.

ياقۇپ ئەلەيھىسسالام يۈسۈپ ئەلەيھىسسالامدىن ئايرىلىپ قالغاندا مەيدىسىگە ئۇرۇپ، ئۆزىنى كاپاتلاپ، قانلىرىنى ئېقىتمىغان، يۈسۈپ ئەلەيھىسسالامدىن ئايرىلىپ قالغان كۈنىنى بايرام-ماتەم كۈنى قىلمىغان، لېكىن ئۆزىنىڭ ياخشى كۆرىدىغان يۈرەك پارىسى بولغان ئوغلىنى دائىم ئەسلەيتتى، بىئارام بولاتتى، غەم قىلاتتى. بۇ ھېچكىم ئىنكار قىلىدىغان ئىش ئەمەس، ئەمما شىيئەلەرنىڭ قىلىۋاتقىنى ئىسلام دىنى چەكلىگەن، جاھىلىيەت ئەھلىدىن ئادەت بولۇپ قالغان ئىشلاردىن ئىبارەت.

بۇخارىي ۋە مۇسلىم، ئابدۇللاھ ئىبنى مەسئۇد رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن رىۋايەت قىلغان ھەدىستە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «ئۆزىنى كاپاتلاپ، ياقىلىرىنى يىرتىپ، دات-پەرياد قىلىشقانلار بىزدىن ئەمەس».

شىيئەلەرنىڭ (ئاشۇرا) مۇھەررەمنىڭ 10-كۈنى قىلىدىغان ھەرخىل ئىشلىرى ئىسلام دىنىدا ھېچقانداق ئاساسى بولمىغان، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ۋە ساھابىلەرمۇ قىلمىغان بىدئەت ئىشلاردىندۇر. ئىمام ھۈسەيىننىمۇ كاتتا بولغان پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ۋاپات بولغاندىمۇ ساھابىلاردىن ھېچقانداق كىشى شىيئەلەرنىڭ قىلىشىغا ئوخشايدىغان ئىشلارنى قىلمىغان.

ئىبنى كەسىر مۇنداق دەيدۇ: "ھەر بىر مۇسۇلمان پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ نەۋرىسى (ئەڭ ياخشى كۆرىدىغان قىزىنىڭ بالىسى)، ساھابىلارنىڭ ئالىمى، مۇسۇلمانلارنىڭ كاتتىسى بولغان، باتۇر، سېخى ۋە كۆپ ئىبادەت قىلغۇچى ئىمام ھۈسەيىننىڭ ناھەق ئۆلتۈرۈلۈشىگە بىئارام بولۇشى كېرەك، لېكىن شىيئەلەرنىڭ قىلغىنىدەك بىدئەت، رىيا بولىدىغان ئىشلاردىن ساقلىنىش لازىم. ئىمام ھۈسەيىننىڭ دادىسى ھىجرىيىنىڭ 40- يىلى رامزاننىڭ 17- كۈنىدە بامدات ئوقۇشقا مەسچىتكە كەلگەندە قەستلەپ ئۆلتۈرۈلگەن مەشھۇر ساھابىلاردىن، ئىسلام خەلقىنىڭ تۆتىنچىسى، ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بالىسىدىن ئەۋزەل ۋە پەزىلەتلىك بولسىمۇ شىئەلەر بۇ كىشىگە ماتەم بىلدۈرمەيدۇ ۋە ۋاپاتىغا بىئارام بولمايدۇ. ئەھلى-سۈننەت ئالىملىرىنىڭ قارشىدا ئوسمان رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن ئەۋزەل دەپ قارىلىدۇ. ئۇ كىشى ھىجرىيىنىڭ 36- يىلى ھەج كۈنلىرىدە ئۆز ھويلىسىدا پىتتىنچىلەرنىڭ قورشاۋىدا قىلىپ ۋەھشىلەرچە بوغۇزلانغان بولسىمۇ لېكىن شىئەلەر ئۇ كىشى ئۈچۈن ماتەم بىلدۈرمەيدۇ ۋە ھېچكىم ئۇ كىشىنىڭ ۋاپات بولغان كۈنىنى ماتەم كۈنى قىلمايدۇ. ئىسلامدىكى 2- خەلىپە ئۆمەر ئىبنى خەتتاب ئەھلى-سۈننەت ئالىملىرىنىڭ قارشىدا ئوسمان رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ۋە ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇلاردىن ئەۋزەل دەپ قارىلىدۇ، ئۇ زات بامدات نامىزى ئوقۇۋاتقاندا مېھرابتا ئۆلتۈرۈلدى، شىئەلەر ئۇ كىشى ئۈچۈن ماتەم بىلدۈرمەيدۇ ۋە ھېچكىم ئۇ كىشىنىڭ ۋاپات بولغان كۈنىنى ماتەم كۈنى قىلمايدۇ. ئەۋۋەلقى خەلىپە ئەبۇبەكرى سىددىق رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بۇلارنىڭ ھەممىسىدىن ئەۋزەل ئىكەنلىكىدە گەپ يوق، شىئەلەر ئۇ زات ئۈچۈن ماتەم

بىلدۈرمەيدۇ ۋە ھېچكىم ئۇ كىشىنىڭ ۋاپات بولغان كۈنىنى ماتەم كۈنى قىلمايدۇ. شۇنىڭ بىلەن بىرگە دۇنيا-ئاخىرەتتىكى پۈتۈن ئىنسانلارنىڭ سەردارى بولغان پەيغەمبىرىمىزنى ئاللاھ تائالا باشقا پەيغەمبەرلەرنى ۋاپات قىلدۇرغاندەك ۋاپات قىلدۇردى. ھېچكىم بۇ كۈنى نادان، جاھىل، شىئە راپىزىلار ئىمام ھۈسەيىننىڭ ۋاپات بولغان كۈنىنى ماتەم كۈنى قىلغاندەك ماتەم كۈنى قىلمىدى. مۇشۇنداق كاتتا كىشىلەر مۇسەبەتتە ئۇچرىغان ۋاقىتلارنى ئەسلىگەندە تۆۋەندىكى ھەدىسنى ئېسىمىزگە ئېلىشىمىز لازىم. ئىمام ئەھمەد ۋە ئىبنى ماجە ئەلى ئىبنى ھۈسەيىننىڭ چوڭ دادىسى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن رىۋايەت قىلغان ھەدىسدە مۇنداق دەيدۇ: «مۇسۇلمانغا بىرەر مۇسەبەت ياكى كېلىشمەسلىك كەلسە، گەرچە بۇ ئىشقا ئۇزۇن ۋاقىت ئۆتكەن بولسىمۇ بۇ مۇسەبەت ئېسىگە يەتكەندە، "بىز ئاللاھنىڭ قۇللىرى، ئاللاھنىڭ دەرگاھىغا قايتىمىز" دەپ ئاللاھقا ھەمدۇ سانا ئېيتسا ئاللاھ ئۇ كىشىگە مۇسەبەت يەتكەن كۈنىدىكىگە ئوخشاش ساۋاپ بېرىدۇ» دەيدۇ.

ھىجرىيىنىڭ 400- يىللىرى ئەتراپىدا «بۇۋەيھى» دۆلىتى ھۆكۈمرانلىق قىلىۋاتقان زاماندا (ئاشۇرا) مۇھەررەمنىڭ 10- كۈنى شىئە-راپىزىلار بىدئەتچىلىكتە بەك ھەددىدىن ئېشىپ كەتكەن، ئۇلار باغداتنىڭ كوچىلىرىدا داقا-دۇمباق چېلىپ، قوم-توپىلارنى سۈرۈپ، دۇكانلارغا ماتەم بەلگىسى ئېسىپ، كىشىلەرگە ئۆزلىرىنىڭ ماتەم قايغۇسىنى ئىزھار قىلاتتى، ئۇلارنىڭ كۆپچىلىكى بۇ كۈندە ئىمام ھۈسەيىن ئۇسسۇزلۇقتىن ئۆلۈپ كەتكەن دەپ سۇ ئىچمەيتتى، ئاياللارمۇ يالاڭ-ئايلاق كوچىلارغا چىقىپ ياغلىقلىرىنى يىرتىپ، يۈزلىرىنى ئېچىپ ئۆزىنى

كاچاتلاپ،كۆكسىلەرنى ئېچىپ مەيدىلىرىگە ئۇرۇپ ھەر خىل ناشايان
ئىشلارنى قىلىش ئارقىلىق، بۇلارنىڭ ئاساسلىق مەقسىتى بەنى ئومۇمىيە
دۆلىتىنى سۆكۈشتىن ئىبارەت ئىدى، چۈنكى ئىمام ھۈسەيىن شۇ
ھاكىمىيەت دەۋرىدە شېھىت قىلىنغان.

بۇنىڭ ئەكسىچە شامنىڭ (ھازىرقى سۈرىيە)
شەھەرلىرى (ئاشۇرا) مۇھەررەمنىڭ 10-كۈنى ھەر خىل يىمەكلىك پىشۇرۇپ،
يۇيۇنۇپ، پاكىزە كىيىنىپ ھېيت-بايرام قىلىپ باغداد شەھەرلىرىنىڭ
ئەكسىنى قىلاتتى.

بۇ كۈننى بايرام ياكى ماتەم كۈنى قىلىش دىندا ئاساسى يوق بىدئەت
ئىشلاردىن، بۇ ھەقتە شەيخۇل ئىسلام ئىبنى تەيمىيە مۇنداق دەيدۇ: " ئىمام
ھۈسەيىننىڭ ئۆلتۈرۈلۈشى سەۋەبىدىن شەيتان ئىككى تۈرلۈك بىدئەت
ئۇرغىنى چاچتى.

بىرىنچىسى: (ئاشۇرا) مۇھەررەمنىڭ 10-كۈنى قايغۇ-ماتەم كۈنى قىلىپ
ئۆزىنى ئۇرۇپ، ياقىسىنى يىرتىپ، مەرسىيە ئوقۇش.

ئىككىنچىسى: خۇرسەنلىك-خوشلۇق كۈنى قىلىش بولۇپ بۇ كۈندە
بىرلىرى بىئارام بولىدۇ، يەنە بىرلىرى خۇرسەن بولۇپ يايىرىدۇ، بۇ كۈندە
ئالاھىدە يۇيۇنۇپ، سۈرمە تارتىپ، ئائىلىسىگە ئادەتتىكىدىن تاشقىرى كۆپ
خىراجەت قىلىپ ئادەتتە قىلىنمايدىغان ھەر تۈرلۈك تائاملارنى تەييار
قىلىشتۇر. بۇلارنىڭ ھەممىسى دىندا ئاساسى بولمىغان بىدئەت
ئازغۇنلۇقتىن ئىبارەت، بۇنداق قىلىشنى ئىسلام دىنىدىكى مەشھۇر
ئىماملار ۋە مەزھەپ ساھىبلىرىمۇ توغرا دەپ قارىمايدۇ.

بۇ ئىشلارنىڭ ھەممىسى دىن دۈشمەنلىرى ئۆزلىرىنىڭ رەزىل - ئىپلاس مەقسىتىگە يېتىشى، ئىسلامنى ۋە مۇسۇلمانلارنى، دۇنياغا ناھايىتى قەبىھ بىر سۈرەتتە كۆرسىتىش ئۈچۈن قىلغان ھىلە-مىكرىسى بولۇپ بۇنىڭدىن ھەر بىر مۇسۇلمان ئاگاھ بولۇشى كېرەك. بۇ ھەقتە مۇسا مەۋسۇۋىي ئۆزىنىڭ «شەئە ۋە تۈزىتىش» ناملىق ئەسىرىدە مۇنداق دەيدۇ: "(ئاشۇرا كۈنى) مۇھەررەمنىڭ 10-كۈنىدە كوچىلارغا چىقىپ باشلىرىنى قىلىچ-پىچاق بىلەن يېرىپ قان ئېقىتىپ ئىمام ھۈسەيىنگە ماتەم بىلدۈرۈش ئىشلىرى ئىران، ئىراق ۋە ھىندىستان قاتارلىق دۆلەتلەرنى ئەنگىلىيە بېسىۋالغاندا ئۇ دۆلەتلەرگە سىڭىپ كىرگەن، ئەنگىلىيە ھۆكۈمىتى شەئەلەرنىڭ نادان-جاھىللىقتىن ۋە ئىمام ھۈسەيىنگە بولغان قارىغۇلارچە مۇھەببەت چوقۇنىشىدىن پايدىلىنىپ، ئۇلارغا باشلىرىغا قىلىچ ئۇرۇشنى ئۆگەتتى، خىلى يېقىن ۋاقىتلارغىچە تېھران ۋە باغداتتىكى ئەنگىلىيە ئەلچىخانىلىرى، ئىمام ھۈسەيىنگە ماتەم بىلدۈرۈش ئۆمىكى دەپ كىشىلەرنى تەشكىللەپ، كوچىلارغا ئەڭ قەبىھ ۋە ۋەھشى ھالەتتىكى كۆرۈنۈشلەرنى پەيدا قىلاتتى، بۇنىڭدىن بولغان سىياسى مەقسەت، ئەنگىلىيە ھۆكۈمىتى ئۆز خەلقىگە ئۇلارنى (يەنى مۇسۇلمانلارنى) ناھايىتى نادان، بىلىم-مەدەنىيەتسىز قىلىپ سۈرەتلەپ ئۆزلىرىنى ۋەھشى، نادان خەلقنى قۇللۇقتىن قۇتقۇزۇپ ئەركىنلىك بېرىپ ئۇلارنىڭ مەدەنىيەت سەۋىيىسىنى ئۆستۈرۈشكە تىرىش-ئۇتقانلىقىنى ئىپادىلەپ تاجاۋۇزچىلىقنى يوشۇرۇشتىن ئىبارەت ئىدى، ئۇلار ئەنگىلىيەدە نەشر قىلىنىدىغان گېزىت - ژۇرنال مېدىيالاردا (ئاشۇرا كۈنى) مۇھەررەمنىڭ 10-كۈنىدە مىڭلىغان كىشىلەرنىڭ كوچىلارغا چىقىپ، دۈمبىسىگە زەنجىرلەر

بىلەن ئۇرۇپ، قىلىچ-پىچاق بىلەن باشلىرىنى يىرىپ، قانلىرىنى
ئېقىتىپ كېتىۋاتقان سۈرەتلىرىنى چىقىرىپ، ئۇلارنى ئۆز خەلقىگە ۋەھشى،
جاھىل قىلىپ كۆرسىتىپ بۇ دۆلەتلەرنى بېسىۋېلىشتىكى مەقسىتى
ئۇلارنى مەدەنىيەتلىك قىلىشتىن ئىبارەت ئىكەنلىكىنى بىلدۈرەتتى.

ئىراقنىڭ ئەنگىلىيە بېسىۋالغان دەۋرىدىكى باش ۋەزىرى ياسىن ھاشىمىي
ئەنگىلىيە بىلەن كېلىشىم تۈزۈش ئۈچۈن لوندونغا بارغاندا، ئەنگىلىيە
ھۆكۈمىتى ئۇنىڭغا: بىز ئىراق خەلقىنىڭ قالايمىقانچىلىق - نادانلىقتىن
قۇتۇلۇپ، بەخت تېپىشىغا ياردەم بېرىش ئۈچۈن كېلىشىم تۈزۈمىز دېگەندە،
ياسىن ھاشىمىيگە بۇ سۆز بەك تەسىر قىلىپ ئاچچىقلىنىپ، كېلىشىم
تۈزۈش ئىشخانىسىدىن چىقىپ كەتكەن. ئەنگىلىيە ھۆكۈمىتى ئۇنىڭدىن
ئەپسۇسوراپ ئېھتىرام بىلدۈرۈپ مۇلايىملىق بىلەن ئىراقتىكى بەزى
ئاتالمىش دىنى مۇراسىملارنى ئىپادىلەيدىغان بىر ھۆججەتلىك پىلىمنى
كۆرۈشكە تەكلىپ قىلغان: پىلىمدە باغدادنىڭ كەربالا، نەجەپ ۋە كازىمىيە
قاتارلىق جايلاردا ھۈسەيىنگە ماتەم بىلدۈرۈش ئۈچۈن چىققان كىشىلەر
توپى، ئۇلارنىڭ ناھايىتى قورقۇنۇچلۇق، بەد-بەشىرە، ئۆزلىرىگە پىچاق -
زەنجىرلەرنى ئۇرۇۋاتقان بىرخىل كۆرۈنۈشلەرنى ئىپادىلىگەن، ئەنگىلىيە
ھۆكۈمىتى ئۇنىڭغا: ئازراق بولسىمۇ مەدەنىيەت سەۋىيىسىگە ئىرىشكەن
خەلق بۇنداق ۋەھشى ئىشلارنى قىلمايدۇ دېگەن."